

Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos
literatūriniam konkursui

Greta Magelinskaitė

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija
2 d kl.

Eilėraščiai

2003m.
Pasvalys

Greta Magelinskaitė

x x x

Vienišos sūpuoklės
Pamažu supas šaltam vėjy –
Į priekį – atgal...
Lyg mažas laivelis
Plačiam vandenyne –
Į priekį – atgal...
Nusileidžia pavargęs paukštelis.
Nei gieda, nei linksmina.
Galiausiai nuskrenda.
Vienišos sūpuoklės
Pasiilgusios šilumos,
Vaikų juoko...
Vienišos sūpuoklės vėjy –
Į priekį – atgal...

Greta Magelinskaitė

Pūkuotas eilėraštis

Pūkuoti meškinai
Keliauja vaivorykštės taku.
Pūkuoti meškinai juokiasi,
Nes jų pūkus kutena
Saulės spinduliai.
Pūkuoti meškinai
Neša pūkuotą juoką.
Pūkuotas juokas –
Švelniuose maišuose,
Kuriuos pasiuvo
Žydra padangė.
Pūkuoti meškinai
Pila pūkuotą juoką
Nuo vaivorykštės žemyn!
Pūkuotas juokas kutena –
Mes nuolat šypsomės.
Užmirštam, kad esam laimingi, –
Pūkuoti meškinai
Tai visada primena...

Greta Magelinskaitė

Skyryba

Bėgo eilute kablelis,
Bet jis pametė kojelę.
Pasidarė jis kaip taškas –
Toks mažutis, išsiblaškęs.

Nežinojo ką daryti –
Gal brūkšnelį pasivyti?
Nori būt jis su draugu.
Ir pavirto šauktuku!

Greta Magelinskaitė

x x x

Per kelią praskrieja
Šimtas susivėlusią snaigių.
Jas neša pašėlusiai mėgstantis
Viską velti vėjas.
Jis net pušų viršūnes pašiaušė!
Jis visur pribarstė snaigių!

Šimtas susivėlusią snaigių
Keliauja toliau.
Pašėlęs vėjas žaidžia jomis.
Jis liepia joms įsivelti
Į mano plaukus!
Tikrai pašėlęs vėjas!

Einu su plaukuos įsivėlusiom snaigėm...
Pakelėj stūkso pušys suveltos...

Greta Magelinskaitė

Žiema

Prieš akis šimtai adatėlių –
Geležinių, šaltų, aštrių...
Sklando jos ore,
Laukdamos progos suleist geluonį.

Už jų – prasideda laimė!
Ji laukia atkaklios priešės.

Žengt ir nesustot...
Kovot ir nugalėt!
Norisi laimės –
Nors ir per skausmą!

Greta Magelinskaitė

x x x

Ant mano palangės
Nusileido mažas žmogiukas.
Atskrido iš žydros padangės.
Manau, kad jo vardas – Nykštukas.

Pavaikščiojęs, apsidairęs
Manasis svečias ėmė rašyt
Keista kalba man laišką...
Nemokėjau jo žinutės skaityt.

Laiške jis piešė sidabro lelijas,
Šerkšnu jas dailino, dabino.
Norėjo jis pradžiugint mano akeles.
Sekė pasaką nuostabaus likimo...

Tada aš supratau, ką reiškia
Nepaprasti lange gėlynai!
Nykštukas stengėsi man pasakyt,
Kad vasara visad gyva širdy!

Greta Magelinskaitė

x x x

Aplink kaukės, kaukės...
„Nuoširdus“ melas ir apgaulė...

Kaukių balius!
Šypsos netikri veidai.

Žmonės sako tai, ko nėra,
Sako tai, ko nejaučia.
Neviltis – kuo tikėt?

Nenoriu būt kaip jie!
Nenoriu būti kauke!

O aplink – melas, apgaulė.
Kaukės, kaukės, tik kaukės...

Greta Magelinskaitė

x x x

Užsidaryt tarp keturių sienų...
Kad niekas tavęs nematytu!
Tavo skausmo...
Tarp keturių sienų –
Širdis...
Čia aš ir gyvenu!
Čia mano saulė
Mano rytas
Mano skausmas
Mano džiaugsmas
Čia aš
Mažame kambarėlyje,
Kuris vadinasi – širdis!

Greta Magelinskaitė

x x x

Apsalusi širdis
Nuo vyšnių uogienės...

Laimės laukimas,
Jaudulys...

Pavasari žydės
Vėl vyšnios...
Vėl snigs baltais
Baltais žiedais!

Kartu vėl skinsim
Raudonas uogas...
Ant stalo vėl stovės stiklainis
Su vyšnių uogiene gardžia!

Ak, pasaldinta laimė,
Kurią valgant
Apsala širdis!..

Greta Magelinskaitė

x x x

Uolos, akmenys –
Krūvos akmenų.
Piešiniai uolose.

Mėginimas sušildyt tai,
Ko sušildyt neįmanoma!
Te jos bent saugo
Šiltą prisiminimą,
Jei negali sušilti
Nuo prisilietimo.

Uolos ir akmenys –
Geri sargai!
Neišduos, neprasitars.

Būk geras, nepavirsk
Ir tu uola!
Nenoriu žaist su šaltais
Nebyliais akmenėliais...

Greta Magelinskaitė

x x x

Vingis po vingio,
Kryžkelė...
Kelias veda pirmyn –
Gyvenimo kelias.

Kiek daug išbandymų!
Saulė, sausra...
Verkiantis dangus.
Vėjas. Šaltis...

Sidabrinės ašaros
Pagirdo mirštančią gėlę.
Laimingas juokas
Sušildo ledinę širdį.

Eit vienam ar nebaisu?
Sutikt tokią pat – vienišą sielą,
Eiti drauge,
Eit susikibus už rankų...

Greta Magelinskaitė

x x x

Nevilties iškreiptas veidas.
Akys žiūrinčios į nieką.
Naktimis regėta baimė.
Žiaurūs likimo pokštai.

Pagauti laimės paukštę
Už sparnų – sunku!
Netektis slepiasi šalia –
Čia pat, už kampo.

Pavojus, netekties baimė.
Kaip su paukšte paskraidyt?
Kas leis pakilt į dangų?
Ir kurgi rasti sparnus?

Greta Magelinskaitė

Svajonė

Mano svajonė –
Likti draugais,
Kabo ant vinies.

Laiko vėjas
Viską
Pašėlusiai
Drasko.

Į sieną
Atsimuša lyg aidas
Prašymas.

Svajonė išskrido
Su vėju...
Sienoje pasiliko tik vinis,
Ir akmeninis
Dangus.

Greta Magelinskaitė

x x x

Ore sklando
Šilkinė skraistė,
Austa iš laimės plaukų,
Siuvinėta pievų gėlėm,
Kvepianti medumi,
Šiluma...

Apgaubia sužvarbusius
Pečius...
Ir aš girdžiu bičių dūzgimą
Pievoje,
Smilgų lingavimą
Vėjy...

Akimirka – ir jau
Šilčiau...

Greta Magelinskaitė

x x x

Gyvenimas –
Spalvoti siūlai
Verpiami.
Svarbiausia
Nupinti
Tiesią, ilgą,
Tvirtą
Pynę.

Greta Magelinskaitė

x x x

Pirštų galiukais
Jaučiu širdies plakimą.
Užuodžiu
Neramias mintis.

Pašėlęs skubėjimas,
Sušalęs juokas
Laukia pavasario.
Įdomu – sulauks?!

Tyliai tyliai
Regiu artėjantį
Šilumos šypsnį.
Noras sušilti...